

Zăpada mieilor

Mihai Manolescu

Zăpada mieilor

Zăpada mieilor supuși
S-a așternut în grabă mare,
Cu plăpumi albe la culoare,
Venite astăzi dinspre ruși.

Zăpada mieilor blajini
S-a așternut cu nepăsare,
Peste livezile în floare
Și peste pâlcuri de arini.

Zăpada mieilor curății
S-a așternut în miez de noapte,
Ca o poveste spusă-n șoapte
De mai bătrânii noștri frați.

Zăpada mieilor cuminți
S-a așternut cu fulgi cât palma,
Cernuți din nouri deși, de-a valma,
Pe oseminte de părinți.

Zăpada mieilor tăcuți
S-a așternut pe nesimțite,
Pe risipitele morminte
Ale străbunilor pierduți.

Atât de proaspăt așternută,
Zăpada mieilor ne lasă
Îngândurați, pierduți, în casă,
Într-o letargică derută...